

Cavalls. El tancat del Nàufrag. Jesús Frare.

INICIATIVA ANIMALISTA :: 23/01/2013

És molt probable que vinga d'un d'aquells garatges de cavalls es multiplicaren fins a unflar una bombolla dins de la bombolla.

Com quasi sempre, està immòbil i de cara a la paret, com si volguera ignorar l'aturada constant de cotxes per a deixar pas als que venen de cara per l'estret camí del davant, com si volguera fugir de la gent que passeja i que no coneix. Ja ha fet algunes amistats entre les persones que cada dia li han guardat una poma, els avis i àvies que li porten menjar i aigua, i gent de l'horta que el saluden amb les mans plenes de verdures dels seus camps.

Sempre és al tancat d'eixa casa vella en venda, vulnerable com un nàufrag a la seua illa deserta, on la palmera és un xicotet cobert que li feren després d'una visita del SEPRONA . Un nàufrag de quan la gent feia cua per a signar hipoteques a 40 anys, perdut i soles, lluny del ramat i dels prats de la muntanya.

És molt probable que vinga d'un d'aquells garatges de cavalls es multiplicaren fins a unflar una bombolla dins de la bombolla. Els somnis d'infantesa de molta gent caigueren a sobre d'animals que passaven les setmanes a centres de reclusió fets a partir de velles quadres i tancats on abans havien patit vaques i porcs, a tocar d'alqueries que, adornades amb rodes de carro i molt de ferro forjat, pretenien imitar les cavallerisses d'una mansió anglesa o un cortijo andalús. Al seu box de 3x3, eugues i cavalls esperaren l'eixida de cap de setmana amb persona a sobre, vestida com si anara a la caça de la rabosa del castell de Powderham. Ho feren fins que la realitat matà els somnis i el preu del garatge es convertí en impossible. Potser que, abans d'anar a parar a aquell tancat amb els estris vells, haguera estat un objecte preuat. Potser que tirara d'una tartana carregada de xiquets i xiquetes a la benedicció de Sant Antoni del Porquet, o que fera els Tres Tombs pels carrers de la vila, al voltant de l'església. Potser que patira el Jaleo a la Mare de Déu de Gràcia de Maó , els caragols de Sant Joan a Ciutadella , la por de l'entrada de bous de Sogorb ... Si fóra més gran i fort, la seua musculatura podria haver lluit a la sorra de les pistes del tir i arrossegament .

També podria haver estat un cavall de competició com els que han participat al Cós de Sant Antoni de Vila-Seca , altre negoci com el taurí, que es disfressa de tradició i toca a les portes de les administracions . Podria haver estat un cavall com Sorky das Pont, un trotó balear assassinat a colps a mans d'un dels seus amos, després de perdre una carrera com a conseqüència d'una penalització. De res li va servir al Sorky ser tot un veterà amb 112 curses disputades, 24 victòries al seu palmarès i 5.758€ en guanys per a les butxaques del seu assassí .

Fóra com fóra, tot ha quedat enrere. Ara es sembla més a aquell cavall que fou el company de Dora i que morí víctima de l'abandó, la fam i la malaltia a altre tancat perdut, on la gent que el trobà només pogué donar-li una mort digna . O a aquell cavall malalt de Torres Torres a qui el seu amo soterrà viu, amb l'ajuda d'una excavadora . O als milers i milers de cavalls que saturen l'escorxador de Mercasevilla , tots els que maten pel preu de la seua carn i per a deixar de ser una despesa .

El tancat del Nàufrag ens ensenya més que les gàbies del Bioparc. Allí es pot aprendre molt sobre l'"estima pels animals" i la seua conversió en joguines trencades, en objectes que

fugen de la realitat fixant la mirada en una paret. Podrien contar la història d'un cavall oblidat a una illa deserta que somnia amb un veler a l'horitzó, que somnia amb ser lluny dels salvatges amb ganivets i de la tristor d'una paret que li fa de Wilson .

I, un dia, el veler arriba dibuixat al camió que el salva i el porta fins al ramat i els prats.

L'envia una gent que no veu els animals no són joguines que fan realitat somnis d'infantesa, ni objectes que s'aparquen als racons.

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/cavalls-el-tancat-del-naufreg-jesus-frar